

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายชัช ชลวร ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๕๒

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๑

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ตรารึขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๑ เป็นบทบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นไปตามหลักการตรวจสอบก่อนประกาศใช้เป็นกฎหมายนั้น โดยบัญญัติไว้เป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ให้มีลักษณะพิเศษและแตกต่างจากการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติอื่นว่า ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ให้รัฐสภาส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทุกฉบับ (ยกเว้นกรณีตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ประกอบมาตรา ๓๐๕ (๓)) ที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และกำหนดระยะเวลาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง โดยไม่จำเป็นต้องมีการตั้งประเด็นปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญในการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจึงประกอบด้วย

สองส่วน คือ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตราขึ้น โดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่ และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ตราขึ้น โดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไว้ในหมวด ๖ ส่วนที่ ๖ โดยมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง บัญญัติให้นำบทบัญญัติในหมวด ๖ ส่วนที่ ๗ ว่าด้วยการตราพระราชบัญญัติมาใช้บังคับกับการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม ดังนั้น การพิจารณาในประเด็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ตราขึ้น โดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่ จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๔๒ หรือไม่ และการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในเรื่องขององค์ประชุมและการออกเสียงลงคะแนนถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ และมาตรา ๑๔๐ ประกอบมาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง (๓) หรือไม่ และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. มีการระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่ เมื่อพิจารณาคำร้อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และเอกสารประกอบแล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการเลือกตั้งเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ (๓) โดยเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพร้อมบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญจึงเป็นไปโดยชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ วรรคสี่ และวรรคห้า สำหรับในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้มีองค์ประชุมและการออกเสียงลงคะแนนเป็นไปโดยชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ และมาตรา ๑๔๐ และได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง (๓) อีกทั้งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การออกเสียงประชามติ พ.ศ. ได้มีการระบอบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ไว้แล้วในคำปรารภ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ประกอบด้วยบทนำและบทบัญญัติ ๑๐ หมวด ดังนี้ บทนำ มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ว่าด้วยชื่อวันใช้บังคับ บทนิยามศัพท์ และผู้รักษาการ หมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดทำประชามติ มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๕ หมวด ๒ ว่าด้วยการให้ข้อมูลและการจัดให้มีการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่จัดทำประชามติ มาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๑๑ หมวด ๓ ว่าด้วยเขตออกเสียงและหน่วยออกเสียง มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๔ หมวด ๔ ว่าด้วยผู้มีสิทธิออกเสียง และบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง มาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๑๖ หมวด ๕ ว่าด้วยเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๐ หมวด ๖ ว่าด้วยหีบบัตรออกเสียง และบัตรออกเสียงประชามติ มาตรา ๒๑ หมวด ๗ ว่าด้วยการลงคะแนนออกเสียง และการนับคะแนน มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๓๔ หมวด ๘ ว่าด้วยการประกาศผลการออกเสียง มาตรา ๓๕ หมวด ๙ ว่าด้วยการคัดค้านการออกเสียง มาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๓๗ และหมวด ๑๐ ว่าด้วยความผิดและบทกำหนดโทษ มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๕ ซึ่งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติทั้ง ๔๕ มาตราดังกล่าว โดยทั่วไปแล้วไม่ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่อย่างใด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

นายชัช ชลวร

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ